ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Περίοδος Α'. — Έτος Κ'. Ἀριθμὸς Φύλλου 114 | Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ | ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ : Ἀπρίλιος—Μάϊος 1959 | Γραφεῖα : Καρβουνάδες — ΚΥΘΗΡΑ

Η ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΓΑΛΑΝΗ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ Ἕνωσις Ἑλλήνων πολεμιστῶν Ν.Ζ. καθιέρωσεν ὅπως ὁ ἐτήσιος χορὸς αὐτῆς γίνεται τὴν προπαραμονὴν τῆς Ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Ἐφέτος, ἡ χοροεσπερὶς αὐτὴ συνέπεσεν μὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὡς γνωστόν, ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἀπηλευθερώθη ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν εὐρανείαν τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1913 ἀπὸ τὸν Στρατηλάτην Διάδοχον τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ μετέπειτα βασιλέα Κωνσταντῖνο.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ὅμως ταύτην χοροεσπερίδα τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν ἕνα ἄλλο γεγονὸς ἔλαβε χώραν καὶ αὐτὸ ἦτο ἡ ἐκ μέρους τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Τ.Ε.Υ. Σέντον ἐπίδοσις τῶν διασήμων τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ τάγματος τοῦ Φοίνικος πρὸς τὸν ἐντεῦθα Ὑποπρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐσ. Γαλάνην ὁ ὁποῖος ἐτιμήθη τελευταίως διὰ τοῦ ὡς ἄνω παρασήμου παρὰ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου εἰς ἔνδειξιν τῶν πρὸ τῆς πατρίδα καὶ τοὺς ἐν Ν.Ζ. ἀποδήμους Ἕλληνας ὑπηρεσιῶν πού παρέσχεν ἐκάστοτε ὁ κ. Γαλάνης.

Ἡ αἴθουσα τοῦ «Σκάϊ—Δάϊ» ἦτο πανηγυρικῶς διακοσμημένη μὲ εἰκόνας τῶν Α.Α Μ.Μ. τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων, καὶ Ἑλληνικὰς σημαίας. Εἰς τὸ βήθος τῆς αἰθούσης ἦτο τοποθετημένον τὸ λάβαρον τῆς Συνδέσεως Ἑλλήνων πολεμιστῶν ποὺ εἶναι ἀκριβῶς ὅμοιον μὲ τὸ σῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἤτοι χρυσοκίτρινον φόντο, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ μαῦρος δικέφαλος ἀετὸς τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων.

Παρὰ τὰ . . . Σαμποτὰζ ποὺ ἐγένετο ἐκ μέρους καλοθελητῶν διὰ νὰ ἀποτύχῃ ἡ ἑσπερίς, ἡ αἴθουσα ἦτο κατάμεστος ἀπὸ ἐκλεκτὴν μερίδα τῆς παροικίας. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Δ. Ἰσαακίδης μαζὺ μὲ τὸ Δ. Σ ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς κ.κ. Πέτρον Ἰωαννίδην, Θεοδ. Χαζῆν, Δίον Παπαδᾶν, καὶ Χρ. Ναζῆην, ὑπεδέχοντο εὐγενῶς τοὺς προσερχομένους. Κατὰ τὴν χοροεσπερίδα παρευρέθησαν ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως Γουέλλιγκτων καὶ ἡ Κυρία Κίτς, ὁ Πρόεδρος τῆς Φιλανθρωπικῆς Ὀργανώσεως «ΧΟΡΣΟ», Ἀντικροσωπεία παλαιῶν πολεμιστῶν Αὐστραλίας καὶ Ν. Ζηλανδίας, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆ. Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυρία Σέντον, ὁ Ὑποπρόξενος τῆ. Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυρία Εὐτ. Γαλάνη, καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Νεοζηλανδικοῦ τύπου

Ὀλίγον μετὰ τὴν 10ην νυκτερινὴν ὥραν προσῆλθεν ἡ Α. Ε. ὁ Πρόεδρος τῆς Νεοζηλανδικῆς Κυβερνήσεως κ. Γουῶλτερ Νάς. Τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὑπεδέχθη τὸ Δ Σ. τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων πολεμιστῶν.

Τὴν 10.30 νυκτερινὴν, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων πολεμιστῶν Ν.Ζ κ. Δ. Ἰσαακίδης, διὰ συντόμου λόγου, ἀνέλυσε τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Τὸν λόγον τοῦ κ. Ἰσαακίδου μετέφρασε εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὁ Ὑποπρόξενος κ. Γαλάνης. Μετὰ ταῦτα, ὁ ἐπίτιμος Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Ν.Ζ κ. Σέντον ἀφοῦ προσεφώνησε καταλλήλως τὸν κ. Γαλάνην, ἀπέδωσε τὸ πρὸς αὐτὸν ἄπονε μηθὲν παράσημον μετὰ τοῦ δι πλώματος ὑπὸ τὰ θερμότατα χειροκροτήματα τῶν παρευρισκομένων. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Νὰς διὰ θερμοῦ λόγου ἀνεκηρύχθη τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κ. Γαλάνη προσθέσας ὅτι κατὰ τὴν μακρὰν του παραμονὴν ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ, αἱ πολυσχιδεῖς ὑπηρεσίαι του πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἀποδήμους Ἕλληνας, ἀναμφιβόλως δικαιολογοῦν τὴν εἰς εὐιὸν γεγομένην τιμὴν Συνεχίζων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔξῆρε τὴν φιλίαν καὶ τὴν θυσίαν τοῦ αἵματος ποὺ συνδέουν τὰς δύο χώρας Ἑλλάς—Ν. Ζηλανδία διοριοθνεις τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, καὶ δὶς θεωρεῖ εὐτυχῆ τὸν ἰαυτὸν του διὰ τὰ ὅσα μέχρι σήμερον ἔχει διδαχθῆ καὶ τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν σούνκριτον πολιτισυὸν ποὺ ἀνέδειξεν διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ ἑνδοξος Ἑλληνικὴ πατρίς. Καταλήγων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀωλίησεν διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Σέ.τον ὅστις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀνεπροσωπεύει τὴν Ἑλλάδα ἐ.ταῦθα, τονίσας ὅτι ἡ Νέα Ζηλανδία ὀφείλει πολλὰ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Σέντον. ὁ πατὴρ τοῦ ὁποίου διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Πρωθυπουργὸς τῆς Χώρας ταύτης. Ἀκολούθως ὁ κ Νὰς, συνεχάρη τὸν κ. Γαλάνην ἐ.ὶ τῇ παρασημοφορίᾳ του. Μετὰ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Νεοζηλανδικῆς Κυβερνήσεων, ὡμίλησεν ὁ Δήμαρχος κ Κίτς ἐκφρασθεὶς μὲ τὰ καλλίτερα λόγια διὰ τὴν ἐν Ζηλανδίᾳ Ἑλληνικὴν ἀποικίαν.

Τέλος, ὁ κ Ἐδσερ. Γαλάνης φέρων ἐπὶ τοῦ στήθους του τὸν σταυρὸν τοῦ Φοίνικος μὲ καταφανῆ συγκίνησιν ὡμίλησεν ὀ' ὀλίγον τονίσας ὅτι πιστεύει ἀκραδάντως εἰ, τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐν Ν Ζηλανδίᾳ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἡ ὁποία πρόοδος ὀφείλει τὸ ἐπιτεδεσθῆ ἀσφαλῶς ἐφ' ὅσον ὁμονοοῦντες καὶ ἡνωμένοι πάντες προσβλέψωμεν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐκείνην ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναπτύξεως χάριν ἡμῶν τῶν ἰδίων ἐνῶ ἐκ παραλλήλου ἐξυψοῦται τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς τὴν θετὴν ταύτην πατρίδα εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦμεν. Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Ὑποπροξένου ἐκάλυψαν θερμὰ χειροκροτήματα δεχθεὶς ἐν συνεχείᾳ τὰ συγχαρητήρια τῶν παριστάμενων συμπολιτῶν καὶ τῶν ξένων ἐπισήμων.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ 25η Μαρτίου ἑορτάσθη μεγαλοπρεπῶς εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας καὶ ἐτελέσθησαν δοξολογίαι.

—Εἰς Χώρας ὡς πάντοτε, ἑορτάσθη μεγαλοπρεπέστατα ἐχειροτονήθη νέος ἱερεὺς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ γηραιοῦ ἱερέως τῶν ἀντικυθήρων.

"Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ"

ΕΥΧΕΤΑΙ ΟΛΟΨΥΧΩΣ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΡΩΣΤΑΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΙΣ ΑΓ. ΕΛΕΣΑΝ

Ὑπενθυμίζομεν πρὸς τὸν εὐσεβῆ Κυθηραϊκὸν λαὸν τὴν Ἑορτὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Ἐλέσης.

Πάντως, νέοι γέροι, πλούσιοι καὶ πένητες ἄς ἐγκαταλείψωμεν τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὴν βιοπάλην καὶ ἄς ἀλέλθωμεν εἰς τὸν Ἅγιον Τόπον ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ Τόπος διὰ τὸ μαρτύριον τῆς ὁσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης. Τὸ ψυχικόν, τὸ πνευματικὸν ὄφελος θὰ εἶναι μεγάλο.

Η ΚΑΘΙΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΒΕΒΑΗΜΕΝΗ

Λόγῳ ἐνδιαφέροντος ἀναδημοσιεύομεν ἄνευ σχολίων, ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τῶν Παντοπωλῶν, τὸ κάτωθι ὑπόμνημα τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ξηροκαμπίου Λακωνίας:

κ.Κύριε Διευθυντά,

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ξηροκαμπίου — Λακωνίας σᾶς: εὐχαριστεῖ διὰ τὸν ἀγῶνα ποὺ διεξάγετε διὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας τῶν καταστημάτων κλπ' δλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἐκφράζομεν ἐπίσης τὴν πικρίαν μας δι' ἕνα Νόμον ἀναχρονιστικόν, ποὺ χωρίζει τὸν κόσμον τῶν ἐργαζομένων καὶ μοχθούντων ἐναγγελματιῶν εἰς εὐλογημένους καὶ κατηραμένους.

Ἐπανειλημμένως ἀπηυθύνθημεν εἰς τὸν κ. Νομάρχην Λακωνίας διὰ καθιέρωσιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας εἰς τὴν κωμόπολίν μας καὶ δὲν τὸ ἐμπορεῖ καταλήσει, διότι λέγει, ὅτι ὁ Νόμος εἰς τὰς κάτω τῶν 3.000 κατοίκων πόλεις, μόνον ἐφ' ὅσον συμφωνοῦν ὅλοι οἱ καταστηματίαρχοι καὶ συμφωνεῖ καὶ ἡ Κοινοτικὴ Ἀρχή, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ Κυριακὴ ἀργία.

Εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ συμφωνήσουν ὅλοι οἱ καταστηματίαρχοι; Ὑπάρχει καὶ ἐδῶ, ὅπως εἰς ὅλας τὰς τάξεις, ἕνα μικρὸν ποσὸν ἀνθρώπων μὲ ἀναχρονιστικὰς ἀντιλήψεις, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔνοιωσαν τὴν ἀποσιολήν των ὡς ἀνθρώπων. Δὲν ἀρκεῖ τὸ ὅτι ὑπάρχομεν ὡς ἐπαγγελματίαι εἰς ἕνα τόπον ἀπομονωμένον ἀπό τ' ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀγρότικόν, μὲ μειωμένον τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα καὶ συνεπῶς ἡ πιώσεις καὶ ἡ μιζέρια καταιρῴχει τοὺς περισσοτέρους καταίοικς καὶ ὡς ἐκ τούτου «πολλοὶ πῆραν τὴ μάτια τους» καὶ ξεντεύθηκαν καὶ ἠναγκάσθημεν κατὰ τὸ ἡμιου ν' ἀκολούμεθα μὲ τὴν καλλίτερεγειαν τῶν κτημάτων μας. "Ἐχομεν ν' ἀνιμετεωλόσωμεν καὶ τὴν φροντίδα νὰ γράφωμεν καὶ νὰ γιομίζωμεν δευτέρα μὲ «βιρεσδιπ» ὑπομένοντες, εἰς τὰς πολλαπλὰς βιοτικὰς ἀνάγκας τῶν πελατῶν μας, τὴν λογιστικὴν τακτοποίησιν τῶν λογαριασμῶν, τιμολογίων διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς "Ἐφορίας, τὴν ὑποβολὴν μηνιαίων καὶ τριμηνιαίων καταστάσεων ἀγορᾶς διὰ τὴν καταβολὴν φόρου δήμων καὶ Κοινοτήτων. Ἐργαζόμεθα 14—16ὼ ὥρας ἡμερησίως, ἐπισιρατεύοντες ὅλα τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν μας. Πολὺ ἐργασίν, ὀλίγα κέρδη. Ἐπιστέγασμα δὲ αὐτῶν οὐδὲ τὴν Κυριακὴν νὰ μὴ ἠμποροῦμεν ν' ἀνιεῤῥώσωμεν διὰ τὸν ἐκκλησιασμόν μας, ἀνάπαυσίν μας, ψυχαγωγίαν, ἐκδρομάς, οἰκογενειακὰς διασκεδάσεις καὶ κοινωνικὰς συναναστροφάς.

Πρέπει, λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ χωριό, τὴν καμπόλιν καὶ νὰ μαζευθῶμεν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις διὰ νὰ ζήσωμεν ὡς ἄνθρωποι;

Ἐπικαλούμεθα τὸ πατριωτικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία συνεδριάζει διὰ τὴν ἐπίλυσιν σπουδαίων θεμάτων, ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν. Ἀπευθυνόμεθα εἰς τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς Ἐμπορίου καὶ Ἐργασίας καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ γίνῃ Νόμος, πνὸ νὰ ρυθμίζῃ καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν τὰς ὥρας ἐργασίας τῶν καταστημάτων διὰ δοξολογίαν τοῦ Ὑψίστου καὶ περισυλλογὴν εἰς ὅ,τι ψυχικὸς ὠφέλιμον καὶ εἰς τὴν οἰκογενειακὴν θαλπωρῆν.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ συγχαίρομεν ἐγκαρδίως δσους ἐκ τῶν μορφωμένων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι —καίτοι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τὸ ἐπάγγελμά μας—βλέπουν τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς μας καὶ ἐκφράζουν δημοσίως τὴν γνώμην των διὰ τὴν δικαίωσιν τοῦ πόδου μας, ὅπως εὐχομεν ἴσης μεταχειρίσεως ὑπὸ τοῦ Νόμου μὲ τοὺς συναδέλφους μας τῶν πόλεων.

Ὁ Πρόεδρος κ. ἀ. α.

Ι. ΔΙΚΑΙΑΚΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ

Κατόπιν ἀλλεπαλλήλων περιπτώσεων καθ' ἃς γέρεθησαν μόνοι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς των μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταλήξουν εἰς τρομερὸν καὶ Φρικώδη δι' ἀνθρώπους ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι, θάνατον παρὰ τὰς βοηθείας ποὺ ἐκ λόγων ἀληθεργγύνης παρεσχέθησαν αὐθορμήτως ἀπὸ τὰ γειτονικὰ σπίτια, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι τοιαῦται περιπτώσεις θὰ παρουσιάζωνται συχνότατα, ρίπτομεν τὴν ἰδέαν (πρὸς τοῦτο ἔχομεν καὶ ἄλλους συνοδοιπόρους) ὅπως μελετηθῇ ἀρμοδίως τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς τοὐλάχιστον κρίνομεν κατεπείγον καὶ ἐπιβεβλημένης ἀνάγκης. Σημειοῦται ὅτι ζήτημα οἰκονομικὸν βεβαίως κατ' ἀρχὴν θὰ προκύψῃ, προϊόντος ὅμως τοῦ χρόνου θὰ ἐξικονομεῖται χρῆμα διότι ὡς ἔχει διαμορφωθῆ ἡ κατάστασις κάθε γέρος εὐχαρίστως θὰ διαθέτει τὴν περιουσίαν του πρὸς τὸ Γηροκομεῖον. Ἂς μελετηθῇ.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ὡς εἴχομεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι γράψῃ πολλὰς φορὰς ὅτι ἡ Κύπρος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἐασαεὶ δεσμία ἀλλὰ θὰ ἔθνανε τὰ δεσμά, ἔτσι ἀκριβῶς καὶ ἔγινε. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὸ μεγάλο αὐτὸ Ἐθνικὸ γεγονὸς φυσικὰ ἦτο τὰ ἀπαλληθοῦν πάντες ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι συνέβαλον μὲ οἱοιδήποτε τρόπον, καὶ τὰ ὀνθοῦν ἀπάλογα ἡδικαὶ ἡμερῆσι. Κοῦ ἡμᾶς, τοιαῦτης ἠθικῆς ἀμφιβᾶς: δικαιοῦνται τὰ συγκοτήματα τοῦ Ραδιοφίωνα τὰ ὁποῖα ἐπιμελοῦνται μὲ τὰς ἐκπομπὰς τῆς Κύπρου. Ἐκεῖ πάνω ἀπὸ μικρόφωνο ἤσαν σκορφαλωμένοι καὶ ἐκτοξεύαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐκείνα τὰ μελίσματα σχόλια καὶ ὁμιλίας α'Αδελφοὶ Κύπριοι ὅλοι εἰ Ἐλεύθεροι ἄνθρωποι εἶναι μὲ τὸ μέρος Σας, ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος εἶναι εἰς τὸ πλευρόν Σας κλπ». Τὰ ἠθικὰ αὐτὰ συνθήματα ἦταν ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἠλέκτριζον τὰς ἀγνὰς ψυχὰς τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν διὰ νὰ ἀγρῥοῦν τὰ πάντα πρὸς δὲ ἐτόνωσε τὸ ἠθικὸν τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης. Εἶναι ὅθεν πραγματικότης ὅτι τὰ συγκοτήματα αὐτὰ προσέφερα ὑψίστας ὑπηρεσίας στὸν ἱερὸν αὐτὸν ἀγῶνα καὶ νομίζουν ὅτι (πᾶν τὸ τοιοῦτον δὲν ἔχει γίαι) πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι προσέφερον ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας.

Θρησκευτικὴ στήλη

ΕΡΧΟΥ ΚΑΙ ΙΔΕ

"Ἕνας γιατρὸς περιπατιόντας στὸ δρόμο μιὰ μέρα, εἶδε ἕνα σκυλάκι πολὺ κούτσικινε. Φαινόταν πὼς ὑπέφερε. Τὸ λυπήθηκε ὁ γιατρός. Σταμάτησε, τὸ πῆρε στὴν ἀγκαλιὰ του καὶ τὸ μετέφερε στὸ ἰατρεῖο του. Ἐκεῖ τὸ περιποιήθηκε καὶ τὸ περιέθαλψε. "Ἀρχιζε τὸ σκυλάκι περιπατώντας μὲ πολὺ μεγαλύτερη εὐκολία. Τὴν ἑπομένη ὁ ἰατρὸς ξύνοντας γιατὶ ἔλουσε θρῦῤῥο ἔξω στὴν πόρτα τοῦ ἰατρείου του. Κατέβηκε νὰ δῇ τί συμβαίνει. Ἤτανε τὸ σκυλάκι ποὺ εἶχε θεραπεύσει μαζὺ μ' ἕνα ἄλλο κουτσὸ σκυλάκι. "Θέλετε ἐκεῖνο ποὺ ἀπηλαυτε τὸ ἴδιο, ν' ἀπολαύσῃ καὶ τὸ ἄλλο σκυλάκι ποὺ εἶχε τόσο ἀνάγκη τὴν γιατρό.

"Ἰσως τὰ ζῶα μᾶς ἔχουν ξεπεράσει στὰ αἰσθήματα τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου στὴν προχωρημένη τοῦτη ἐποχὴ τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἔχει κατεντήσει πολὺ φλαῦτη καὶ ἐλεεινή. Ὁ καθένας τὰ τοῦ ἑαυτοῦ του κοιτᾶζει. Δίκαιο εἶχε ἕνας Βουδιστὴς ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐμελέτησε τὸν Χριστιανισμόν, τοῦ Χριστοῦ τὴν ζωὴν καὶ τὰ διδάγματά Του, στράφηκε στοὺς Χριστιανοὺς ποὺ βρίσκονταν κοντά του καὶ τοὺς εἶπε: «Ὁ Χριστὸς σᾶς εἶναι τόσο ἀξιοθάυμαστος, ἀλλὰ σεῖς οἱ Χριστιανοὶ δὲν τοῦ μοιάζετε». Τρομερὰ μὲ ἀλῆθκη ἡ κατηγορία αὐτή. Ἡ ὁποκριτσία τοῦ κατ' ὄνομα Χριστιανοῦ πληγώνει τὴν καρδιὰ τοῦ Χριστοῦ.

Πῶς ἄρχισε νὰ διαδίδεται ὁ Χριστιανισμός; Ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἀνδρέας ἐγνώρισαν καὶ ἠγαλοθήσαν τὸν Χριστόν. "Ἀμέσως πῆγαν καὶ βρῆκαν ὁ καθένας τοὺς ἀδελφούς των, τὸν Ἠλιακὸ καὶ τὸν Πέτρο. Ὁ Χριστὸς προσκαλεῖ τὸν Φίλιππο νὰ Τὸν ἀκολουθήσῃ. Μόλις δοκίμασε τὴν χαρὰ τῆς γνωριμίας μου μὲ τὸν Χριστόν, πῆγε καὶ βρῆκε τὸν Ναθαναὴλ καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσε τὸ μεγάλο του εὕρημα.

Ὁ Ναθαναὴλ ἐξέφρασε κάποια ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὴν ἀξία τοῦ εὑρήματος τοῦ Φιλίππου. «Ἐκ Ναζαρὲτ δύνατα τι ἀγαθὸν εἶναι;» Γεμάτος προκατάληψη ὁ Ναθαναὴλ. Λανθασμένη κάποιο ἡ πληροφορία ποὺ ὁ Φίλιππος τοῦ ἔδωσε. Αὐτὸς βέβαια ἦταν Ἑκεῖνος γιὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται. "Ἀλλὰ δὲν ἦταν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ. "Ἦταν ὁ υἱὸς τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ τοῦ Θεοῦ γεννηθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ὁ Ἰωσὴφ δὲν ἦταν πατέρας Του, ἀλλὰ πατρυιός του. Δὲν ξεύρει ἀκόμη ὁ Φίλιππος γιὰ τὴν ὑπερφυσικὴ καὶ θαυματουργικὴ σύλληψι τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν ἤξευρε γιὰ τὸ θαῦμα τῆς Βηθλεὲμ. Γνωστὴ τοῦ ἦταν μόνο ἡ Ναζαρὲτ. Καὶ ὅμως ὁ Φίλιππος ἐλέχθη τὸν Χριστὸν ὡς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προφητειῶν, ὡς Σωτῆρα τοῦ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μάθῃς ὅλα τὰ δόγματα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως προτοῦ ἀχετισθῇς μὲ τὸν Χριστόν. Κἄνε τὸν Σωτῆρα σου πρῶτον, καὶ Λύτὸς διὰ τοῦ Λόγου Του καὶ τοῦ Πνεύματός Του θὰ σὲ διδχῆσῃ εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶσαι θολόγος, γιὰ νὰ γίνῃς μάρτυς τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ στοὺς ἄλλους, στοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους σου. Ἡ διάδοσις τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι δουλειὰ τοῦ καθενὸς μας ὄχι μόνον τῶν θεολόγων.

Ὁ Ναθαναὴλ κατήγετο ἀπὸ τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ἕνα χωριοῦδάκι ἀρεινό, ὄχι πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ. "Ὁλοι μας ξεῤῥιζωμε πῶς μαλλιάνουν τὰ γειτονικὰ χωριά. Προκαταλημμένες, λοιπόν, ἦταν ὁ Ναθαναὴλ κατὰ τοῦ γειτονικοῦ χωριοῦ τῆς Ναζαρὲτ καὶ τῶν κατοίκων της. Ἡ Γαλιλαία ἦταν ἡ περιφέρεια τῆς Παλαιστίνης ποὺ ὑπῆλθε-ναν ἀπ' ὅλους καὶ ἡ Ναζαρὲτ ἦταν τὸ πιὸ καταφρονημένο χωριὸ τῆς. Τὸν Ἰησοῦ τὸν ἤξεραν ὡς τὸν υἱὸν ἑνὸς ξυλουργοῦ. Τώρα ἐμφανίζεται στὸν Ναθαναὴλ ὁ φίλος του, Φίλιππος, νὰ τοῦ πῇ ὅτι ἤβραν ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ἡ ἐκπλήρωσις τῶν προφητειῶν. Θὰ περίμενε κανεὶς κάποιο Φαρισαῖο, κάποιο θρησκευτικὸ ἡγέτη νὰ παρουσιασθῇ ὡς Μεσσίας καὶ ὄχι ὁ ἁπλοῦς Ἰησοῦς.

Ὁ Φίλιππος δὲν τοῦ ἀπαντᾶ στὸ ἐρώτημά του. Τοῦ λέγει, «Ἔρχου καὶ ἴδε». "Ἐλα νὰ δῇς μόνος σου καὶ τότε θὰ διαπιστώσῃς ὅτι εἶναι ἀγαθὸς ὁ Χριστός. Τὸ χωρὶς στὸ ὁποῖο ζῇ, δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε μὲ τὴ φύσι Του καὶ τὴν ἀποστολή Του. Δὲν ἤξερεν βέβαια οὔτε ὁ Φίλιππος, οὔτε ὁ Ναθαναὴλ ὅτι δὲν κατήγετο ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ ὁ Ἰησοῦς. "Ἀλλὰ καὶ ἂν κατήγετο, τί μὲ τοῦτο;

Τὸ μεγαλύτερο ἐπιχείρημα τῆς Χριστιανικῆς ἀπολογητικῆς συνοψίζεται στὴν πρόσκλησι τοῦ Φιλίππου πρὸς τὸν Ναθαναήλ. «Ἔρχου καὶ ἴδε». Χρειάζεται τὴν ἀτομικὴ, προσωπικὴ ἐπαφῆ, μὲ τὸν Χριστὸν καὶ τότε θὰ φύγουν ὅλαι αἱ προκαταλήψεις σου γιὰ τὸν Χριστό. Κέ-

ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΥΡΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

'Ω πικραμένη Μάνα μου, δὲν θέλω
τὰ ποιά;
μὴ κλαῖς μ' πόνο καὶ λυγερίζ, ἀνάμα
ἐγὼ σεὶν κάμω ἔφταμα, τὰ δείξω τοὺς
θωρεῖς,
εἰρήνη ἀγάπη τάχουστ, κ' αὐθέντε
κοσμοῦ.
Μέστειλε ὁ Πατέρας μου, γιὰ τὰ μὲ
βασανίσουν,
νὰ σταυρωθῶ στὸν Γολγοθᾶ, τὰ μάγη
γιὰ νὰ σβήσουν.
Γιαυτὸ Μανοῦλα μου μὴ κλαῖς ἄσε τὰ
ξεψυχήσω,
πάνω; μυστήριο καὶ καημός εἶς τὸ
Σταυρὸ ν' ἀφήσω.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΤΡΕΖΟΣ
Γλύπτης

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μὲ ἰδιαίτερον εὐχαριστήριον ἐπλησιοφορήθη ὁ Κυθηραϊκὸς Λαός ἐπὶ ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἠθόλογησε καὶ ἐπιφανειοφόρησε μέσῳ τοῦ ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ Γενικοῦ Προξένου κ. Σπύρου τὸν Ἐξοχότατον Γαλάνην συμπατριώτην μας καὶ ὑποπρόξενον τῆς Ἑλλάδος εἰς Ν. Ζηλανδίαν διὰ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος. Εἶναι γνωστοὶ οἱ μεγάλοι ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας ἐπρόσφερε καὶ προσφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα μας γενικῶς ὁ μεγάλος Ἕλλην καὶ Κυθήριος κ. Στρατῆς Γαλάνης.

Ἐπειδὴ κάθε ἠθικὴ διάκρισις εἶναι δικαιολογημένη. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ τῷ ἀπευθύνουμεν τὰς θερμὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους καὶ ἀγαπᾶ, εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδια Συγχαρητήρια. Τιμᾷς ἔτσι πρὸς τὸν εὐεργετοῦντα βασιλέαν τὰ Κύθηρα δημοσιεύομεν εἰς Κύθηρα ἄρθρον τὴν ὅλην τελετὴν τῆς παρασημοφορίας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὸν 9 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐτελεσθὴ πάνδημος μνημόσυνον εἰς Ἅγιον Ἄστρο ἀπὸ ἀναπάσας τὰς ψυχὰς τοῦ ἀειμνήστου Κοσμᾶ Ταμβίκη μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Ἱεροῦ Πρωτοσυγγελείου τῆς Ἁγίας Ἑλένης.

Εἰς τὸ μνημόσυνον ἐχορωτάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Μελέτιος. Ἐξ ὅσων τῶν χωρίων παρουσιάθησαν πολλοὶ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἦτο ἀσφυκτικῶς γεμάτη. Προηγήθη ἑνίσης καὶ Οἰκουμενικὴ Σχολὴ Μυλοστοτάκων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Ἑλένης παρουσιάθη ἐν σώματι. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐξεφώνησε ἐπικήδειον, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τοῦ μεταστάντος.

Τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπεγρείνου ν' ἀναχωρήσῃ καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του καὶ ἐτὸ ὁ κόσμος δὲν εἶχε διλιδοῦ ἐντελῶς ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἁγίας Ἑλένης καὶ διευθυντὴς μας κ. Κων. Σταθῆς ἀπέτειξε ὁ' ὅλίγων τὰ μεγάλα χριστιανικὰ προτερήματα τὴν μεγάλην εὐεργεσίαν τὴν ὁποίαν προσέφερε πρὸς τὴν Ἁγίαν Ἑλένην καὶ τὸ μεγάλο του ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἐν ἀνάγκῃ συναθρώπους τοῦ ὅπου εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἔδωσε κυριολεκτικῶς οἰκογενεῖας.

Καὶ ἀφοῦ ἀὶ ἄλλγων ὁμίλησε καὶ ὁ ἱερομόναχος Ἐυθύμιος Καλλιγερὸς διελθὴ ὁ κόσμος μὲ τὴν λέξην ζωγραφισμένη αὐξ τὰ πρόσωπα ἄλων καὶ μὲ μίαν ἐρκάλων εὐχῆν. «Ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀναπαύσῃ».

—Θάνατοι

Ἀπέβιωσε εἰς Λιβῆδι ὁ Νικόλαος Τζάντες Φλασκέτος.

ποιος μορφωμένος νέος, ἀφοῦ ἄκουστε ἕνα κήρυγμα, πλησίασε τὸν ἱερόκρυκα καὶ τοῦ εἶπε, «Ὦ Χριστὸς δὲν εἶναι γιὰ μένα ἐκεῖνο ποὺ εἶναι γιὰ σᾶς. Δὲν μπορῶ νὰ τὸν παραδεχθῶ ὡς Θεόν. Ὁ ἱερόκρυξ ἀπέφυγε τὴ συζήτησι, λέγοντας στὸ νέο, νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοῦ κάμῃς μιὰ χάρι, πρωτοῦ συζητήσωμε γιὰ τὸν Χριστό. Νὰ πᾷς νὰ μελετήσῃς προσεκτικὰ μόνος σου τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. Ὕστερα ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες ὁ νέος ἐπανῆλθεν. "Ἔκτιμα ὅ,τι μοῦ εἴπατε καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι μὲ εὐχαρίστησε πολὺ ἡ μελέτη τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. "Ἤτεν θαυμάσιος ἄνθρωπος ὁ Χριστός, ἀλλ' ἡ ἀξίωσίς σας ὅτι εἶναι Θεὸς τὰ χαλάει ὅλα». Ὁ ἱερόκρυξ στράφηκε στὸ νέο καὶ τοῦ εἶπε, «Ἀν πᾷς νὰ τὸ ξαναδιαβάσῃς. Ὕστερα ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες ξαναγύρισε ὁ νέος. Ἡ ὅλη ὄψις καὶ συμπεριφορά του, ἦταν διαφορετικαί. «Τί συνέβη;» τὸν ἐρωτᾷ. «Δὲν ξεύρω στὴν πραγματικότητα τὶ συνέβη, ἀλλὰ ξεύρω ὅτι δὲν εἶμαι ὁ ἴδιος ἄνθρωπος. Δὲν ἐπίστευα στὰ θαύματα, ἀλλὰ κάποιο θαῦμα ἔχει λάβει χώραν στὴ διική μου ζωή. Ἐξηρανίσθηκαν ὅλαι αἱ προκαταλήψεις καὶ ἀμφιβολίαι μου, ὅλη ἡ ἀπιστία μου. Τὸν Χριστὸ τώρα, Τὸν βλέπω καὶ μὲ βλέπει. Τοῦ μιλῶ καὶ μοῦ μιλᾷ.

"Ἔλαβε χώρα τὸ θαῦμα τῆς σωτηρίας του. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔλαβε χώρα καὶ στὴν καρδιὰ τοῦ Ναθὼαὴλ, ὅταν ἤλθε καὶ εἶδε τὸν Χριστό. Γ' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔκαμε καὶ τὴν θωμάσια ὁμολογία του γιὰ τὸν Χριστό: «Ραββῖ, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ».

"Ἔκα, λοιπόν, καὶ σὺ νὰ γνωρισθῇς μὲ τὸν Χριστόν, νὰ Τὸν κάμῃς Σωτῆρα σου διὰ τῆς πίστεως, ὁπότε καὶ ἡ ὁμολογία σου γι' Αὐτὸν θὰ εἶναι βεβαία καὶ διαρκής.

ΣΠΟΡΕΤΣ

Ὑπεύθυνος Συνάξεως :
ΚΩΝ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ
Κα. βουνάδες — Κυθήρων
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου :
ΝΙΚΟΣ ΣΟΥΣΤΑΣ
Εὐαγγελισμίας 77
Ἐν Σπάρτῃ

ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΕ ΣΤΗΝ ΑΣΠΑΣΙΑ ΓΚΙΚΑ

Τελείωσε ἡ μέρα πιά. 'Ο ἥλιος πάη νὰ δύση
'Η νύχτα περιελύσας, γύρω ἔλη τὴ Φύση
Κι' ἐγὼ χαρούμενος γυρνῶ σιὸ σπίτι μου πηγαίνω
Σπάλλοντα εἰς τὴν κλίνη μου, νὰ κοιμηθῶ γυρεύω,
"Ὅλα τὸ Σῶμα ἀκίνητο, ὁ νοῦς μου χίλια φέρνει
Γυρνῶ ἀπὸ δῶ, γυρνῶ ἀπ' ἐκεῖ ὁ ὕπνος δὲν μὲ πέρνει
'Απ' ὅποια μέρος κι' ἂν γ' ρνῶ διόλου δὲ ἠσυχάζω
Θορῶ πῶς κάνω ἀγελλατα, ἀκόμη κι' ἀν πλαγιάζω
Τὸ κουρασμένο μου κορμί, ἀνήσυχ' ἔχει γίνει.
'Απὸ τὴ τέχνη τὴν πολύ, μισο πιὰ ἔχει μείνη
'Απ' τὸ φεγγῆτη ἕξω κυττῶ, τ' ἀστράκια σιὸ σκοτάδι
Ποὺ τρεμοβ' νουνε γλυκά, σὰν βελουδένιο χάδι
Κάθε τερεμπίμμα γλυκιὰ, τὴν σέβομ μου τὴν πέρνουν
Τὴν πάνε πιτε μακριά, καὶ πάλι ἐδῶ τὴν φέρνουν
Τὴν κουρασμένη σκέψη μου, ζητῶ ν' ἀγαλιάσω
Μεσ' τ' πλάτια τὰ γλυκά, τοῦ ὕπνου ν' ἀναπαύσω.
Μὰ ἐξόρια ἐκεῖ πιὸ κύτταξα, τὴν νυχταιγιαλιὰ
Ἔφρυγε εὐοῦς ἡ σκέψις μου καὶ πῆγε στὰ παλιὰ,
ταξίδεψ' καὶ ἔφτασε, μὰ δίχως νὰ τὸ θέλει
Στὴν ἄμορφη τὴν Αἴγινα, στὴν ξακουστὴ Κυψέλη.
Κι' πιὸνε κάποια ἀρχόντισσα, ποὺ τὴν ἐλένε Γκικα
Ποὺ Βγάζει τὰ ποιήματα, ποὺ γράφη μολογλύσα
Σήκω κυρὰ μου λυγερὴ καὶ γλυκοματοῦσα
Νὰ δῇς πῶς δὲν σὲ ξέχασα, γιὰ σὲ πάντα ρωτοῦσα
Ἐγὼ ἂν δὲν σοῦ ἔγραφα, πάντα σέχα στὴν Μνήμη
'Η ἐκτίμησίς μου γιὰ τὰ σέ, αἰώνια θὰ μείνη.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΤΡΕΖΟΣ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Κάθε "Ἕλλην, ὁιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ κοινωνική αὐτοῦ θέσις καὶ ἡ οἰκονομική του κατάστασις, ὀφείλει νὰ διάγῃ βίον ἐργατικὸν καὶ δραστήριον, διότι διὰ τῆς ἐργασίας καὶ μόνης θὰ κατασταῖ εὐτυχὴς καὶ πιὸ πάντων ὁ' ἀπαλλαγῇ τῆς τῶν ἄλλων κηλιμάτας, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλως ἐξαρτᾶται.

Χίρις εἰς τὴν ἐργασίαν, ὁ πτωχὸς θὰ δυνηθῇ ν' ἀποκτήσῃ τὰ πρὸς τὴν ἀναγκαία καὶ νὰ ἀπολαμβάνῃ. Ὀκνηρὸν καὶ ἀπρόθυμοι πρὸς ἐργασίαν, διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ὀκνηρίαν αὐτῶν, λέγουν ὅτι δὲν εὑρίσκουν τὴν κατάλληλον δι' αὐτοὺς ἐργασίαν. ὡς ἐὰν ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἐκπέσουν ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἄλλων ὡς ἀσκοῦντες ταπεινὸν ἐπάγγελμα, ἀγνοοῦντες τὸ τοῦ 'Ἡσιόδου κήρυγμα «ἔργων οὐδὲν ὄνειδος, ἀργίη τ' ὄνειδος». Καὶ ὁμολογουμένως, οὐδεμία ἐργασία, τιμίως ἀσκουμένη, δύναται νὰ εἶναι ἀτιμωτικὴ Διότι καὶ τὸ ὑψηλότερον ἐπάγγελμα δύναται ν' ἀτιμασῇ ἐναν ἄνθρωπον, ὅταν οὗτος ἀτίμως ἀσκεῖ αὐτό, ἐνῶ τὸ ταπεινότερον δύναται νὰ τιμήσῃ αὐτὸν διαν τιμίως ἀσκεῖ τοῦτο. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν πάντοτε ἀνάγκην τῆς ἐργασίας τῶν ἄλλων, διότι οὐδεὶς μόνος του δύναται νὰ ἐπαρκήσῃ εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς ἀνάγκας. Ὁ δὲ ἐργαζόμενος ἐκτελεῖ τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ἀποστολὴν του, ὁποιαδήποτε εἶναι ἡ ἐργασία του.

Ἡ ἔννοια τῆς ζωῆς ἐνέχει καὶ τὴν ἔνοιαν τῆς ἐργασίας, διότι ζῆν σημαίνει ἐργάζεσθαι πρὸς ἀπόκτησιν ἐνὸς ἐπιδιωκομένου ἀποτελέσματος. "Ὁλα τὰ ὄντα ἄλλωστε ζοῦν διὰ νὰ ἐκπληρώσουν ἕνα ἔργον διότι αὐτὴ αὕτη ἡ ὑπαξίς των πολὺ ἐπιβάλλει νὰ καταβάλλουν κάποιαν προσπάθειαν πρὸς κοινὴν ὠφέλεια. Καὶ αὐτὰ τὰ φυτὰ ἐργάζονται δι' ηνεκῶς, ἀπορροφοῦντα διὰ τῶν ρι ζῶν των ἐκ τῆς γῆς τὰς ἀναργάνους ὕλας, τὰς ὁποίας διὰ μιᾶς θαυμασίας ἐνεργείας μεταβάλλουν εἰς τὰς πολυσυθέτους ἐκείνας ὀργανικὰς ἑνώσεις, τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος χρησιμοποιεῖ διὰ τὴν θεραπείαν πολλαπλῶν αὐτοῦ ἀναγκῶν. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἔχουν καὶ αὐτὰ συναίσθησιν τῶν πρὸς τοὺς ἄλλους ὁ ποχρεώσεών των καὶ τοῦ πρὸς ἐργασίαν καθήκοντος.

Ἡ ἱστορία ὁλοκλήρων αἰώνων διδάσκει, ὅτι πάντοτε ὁ ἄνθρωπος ἐθεώρησε τὴν ἐργασίαν ὡς ἐκπλήρωσιν ἑνὸς ὑψηλοτέρου σκοποῦ καὶ τὸ καλλίτερον ἔμβλημα τῆς ἀνθρωπότητος. Δικαίως δὲ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὁ ἀποφεύων τὴν ἐργασίαν ἐθεωρεῖτο ὡς παράσιτος καὶ οὐχὶ συμπαθής.

Ἀς μὴ νομισθῇ δὲ οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ὅτι μόνον οἱ πτωχοὶ ὀφείλουν νὰ ἐργάζωνται καὶ ὅτι οἱ πλούσιοι, οἱ ἔχοντες ἱκανὴν περιουσίαν, δύνανται νὰ διάγουν τὸν βίον των ἐν ἀπολύτῳ ἀναπαύσει, σωματικῇ καὶ πνευματικῇ. Τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ οἰκτρὰν πλάνην, διότι εἰς τὴν ἐργασίαν δὲν πρέπει νὰ διαβλέπῃ κανεὶς μόνον τὸ μέσον τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὠφελείας, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἄλλων.

Ἡ ἐργασία ὄχι μόνον δὲν ταπεινώνει τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ καὶ τὸν ἀνεψοῦ, ἀφοῦ τὸν καθιστᾷ ὁμοιον πρὸς τὸν Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος. Τίποτε ἐν τῇ φύσει δὲν ὑφίσταται εἰς κατάσιαν ἀπολύτου ἀδρανείας. Καὶ αὐτὰ τὰ ὀρυκτὰ ὀφείλουν τὴν φαινομενικὴν εὐσάθειάν των, εἰς τὴν ἐλιγγώδη περιστροφικὴν κίνησιν τῶν συστατικῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰ μόριά των.

Διὰ τῆς ἐργασίας ὁ ἄνθρωπος προσορίζεται διὰ πρὸς τὸ ζῆν, διαμορφώνῃ καὶ τελειοποιεῖ ἑαυτόν, συντηρεῖ τὴν οἰκογένειάν του καὶ μορφώνει τὰ τέκνα του. Πάντες λοιπὸν ὀφείλομεν νὰ ἐργαζώμεθα, διότι ἡ ἐργασία, ὡς ἀνάπτυξις τῆς ἐνεργητικότητος τοῦ ἀνθρώπου, δίδει εἰς αὐτὸν δύναμιν καὶ ἀντοχὴν ἐν τῇ ζωῇ, παρέχων ἐν ταυτῷ ὑγείαν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν.

ΞΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

ΤΟ ΤΣΙΡΙΓΟ ΛΕΓΕΙ

Δημοσιεύσαμεν τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ποιήματος ὑπὸ Γ. Β. Κ.

Εἰς τὰ βυνιά μου βόσκωνται ἀρνάκια
παρόμα κρέας ἀφαστό
τοφί καὶ ἔλιά τηρασένα
νοῦλις καὶ κάτι καὶ τ' ἀμπό.
Εἰς τὰ περιβόλια μου ποὺ γίνεται σα
τάτα καὶ ἡ ντομάτα ποσοδιέι
πολλοὶ φτιαχοὶ βγάζουν λεφτά.
Ἡ θάλασσα ποὺ βγάζη ταῖ: ἀκτές μου
δὲν θὲ ἔχω ἐκεινη συμπληρώσει
γάρια μὰς δίνει ἀφθονιά
καὶ χαῖμα στὸ ψαρᾶ ποὺ τὰ μαζάνει.
Ἀπ' ὅλα τὰ καλὰ παράμα σὲ τίποτα δὲν ὑστερῶ
"Οταν μ' βλέπουν οἱ Τσιριγώτες
καὶ δὲν μὲ θωροῦν ἐζθυῶ.
Θέλω μονάχα ἐργασία ὁλίγη μὲ μὲ λογικὸ
γιὰ νὰ παρέχω ἐλευγία
ἀπὸ Τσιριγώτη σ' ἀγαπῶ.
Δὲν εἶμαι γῆ κατηραμένη ὅπως τομί
ζουν μερικοὶ
καὶ φεύγουν γιὰ τὴν Ἀδστραλία
σὲ Κανενὰ κ' Ἀμερική.
Δὲν εἶμαι γῆ κατηραμένη ἔχω βηθῆ τὴ Παναγιὰ
ποὺ σπίτι Φωτοῦσθα προστατεύει
κ' εἰς τὴν ἀρρώστεια νὰ μᾶς βοηθῆ.
Μὲ τοῦ Χριστοῦ τὴ χάρι ποροδεύω
δὲν μένω πίσω σὲ πολιτισμό,
κοντά μου μείνετε καὶ δῶτε
Πόσον ἐγὼ σᾶς ἀγαπῶ.

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑΙ ΣΥΝΔΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Μὲ ἰδιαίτερον εὐχαριστήριον ἐπλησιοφορήθη ἡ Κυθηραϊκὴ Κοινωνία τῆς Νήσου τοῦ τελευσθέντος γάμου, εἰς Ν. Ὑόρκην τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ ἐρέτου νέου κ. Παναγιώτη Σπάθη υἱοῦ τοῦ προσκυνητοῦ μας σεμναπρεπεστου κ. Ἰωνίου Σπάθη μετὰ τῆς χριστιανικῆς ὁδοῦς Ἐλληνίδος Ὀλγας Δ. Θωμᾶ.

Μετὰ τὴν τελεσιν τοῦ μυστηρίου ἄτω τὰ 250 προσκεκλημένων ἐτίμησαν τὴν ὡραίαν δεξίωσιν ὁοθεῖσαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀριστοκρατικοῦ ἐστιατορίου Μιτσελ τοῦ Βρυκλὶν καὶ ὅπου ἐκυριάρχησε ἐξαιρετικὴ εὐθυμία ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Ἐπιπλοκίδησε χορὸς ὁ ὁποῖος συχνὰ διεκόπτετο διὰ νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ σωρεία τῶν τηλεγραφημάτων τὰ ὁποῖα κατεφθασον ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος.

Τὰς τρωτὰς ὥρας ἡ μεγάλη χαρμόσυνος αὐτὴ ἐξαιρετικὴ συγκέντρωσις διελύετο καὶ πάντες ηὐχοντο τὸν σεζονικὸν βίον ἀνθόσκαρτον πρὸς τοὺς νεονύμφους. Πρὸς δὲ τοὺς εὐτυχεστάτους γονεῖς; ηὐχοντο τὰ τοὺς ζήσουν καὶ τὰ καμαρώσουν ἐγγόνους καὶ δισεγγόνους.

Καὶ εἰς τὰς ἀγκὰς αὐτὰς εὐχὰς, προσθέτει ἡ Κυθηραϊκὴ Κοινωνία καὶ ἡμεῖς ἀτομικῶς τὰς ἰδικάς μας εὐχὰς πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἑλληνικοὺς βλαστοὺς οἱ ὁποῖοι τόσον ἐπαξίως τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα μας καὶ τὴν Κύθηρα εἰς τὴν γῆν τῆς μεγάλης μας Σημαίας Ἀμερικῆς.

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἀφικνεῖται ποσότης ἰματισμοῦ ἐκ τοῦ Ὀργανισμοῦ ΚΟΡΕΟ Νίας Ζηλανδίας διὰ τὴν Νῆσον.

— Ἡ ἀποστολὴ θὰ φθίσῃ συντόμως καὶ ἄνωλοα μὲ τὰ ἀφιχθέντα δῶρα θὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

— Ὁ ἐκ Καρβουνάδων Νικόλαος Χαρ. Μαρκέλος προσέφερε εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμὸς» δρ. 300 εἰς μνήμην τῶν γονέων των καὶ ἀδελφῶν.

— Οἱ Γεώργιος καὶ Τασία Μαρούση προσέφερον εἰς Ἅγιαν Ἐλέσαν δρ. 100 ἀνεῖ στεφάνου εἰς μνήμην Ἀθηνᾶ; Μινέρβα.

— Ἀτύχημα συνέβη εἰς μικρὸ παιδάκι τὸ ὁποῖον τοῦ ἐστύχησε τὸ δόυ δάκτυλα τῆς χειρός του.

— Ἀρίχθη ἀμφίδιος ὁ τάλληνος παρακολούθων τὰς εἰσπράξεις τῶν Ἱερῶν Ναῶν, διὰ τὰ δικαιώματα του Τ.Α.Κ.Ε.

— Βροχαὶ καλαὶ καὶ ἀρκεταὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου. Τὰ μέτι στα ὠφέλησαν γενικῶς τὴν γεωργίαν.

— Ἀρ=ὰς Ἀπριλίου ἀρίχθη κτηνίατρος καὶ περιόδευσε ὅλην τὴν Νῆσον. Ἐφέτος κατ' ἐξαίρεσιν ἐψιφήσαν διάφορα ζῶα μικρὰ καὶ μεγάλα.

— Ἡ ἐκλογικὴ κίνησις κατὰ τὰς Κοινοτικὰς ἐκλογὰς ὑπῆρξε ζωηρωτάτη, εἰς μερικὰς ἰδίως Κοινότητας ὅπου εἶχον καταρτισθῆ δικλοὶ συνδυασμοί. Εἰς τὰς Κοινότητας ὅπου ὑπῆρχε εἰς μόνος συνδυασμὸς ὑπῆρξε ἀπόλυτος ἠρεμία. Πάντως αἱ μικραὶ πολὺ Κοινότητες μαρείνονται.

— Φαίνεται ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικὴν θὰ εἶχε δημοσιευθῆ εἴδησις ὅτι ὁρισμένο Δημόσιον χρέος ἀναλογεῖ 61 δολλάρια κατ' ἄτομον. Κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς ἀμερικανὸς ἔστειλε τὰ 61 δολλάρια εἰς τὸν Πρόεδρον. Ὁ κ. Πρόεδρος ἐπέστρεψε τὰ 61 δολλάρια εἰς τὸν ἀποστείλοντα ταῦτα.

— Ἀπερίσσεσε εἰς Λάρισαν ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης, καὶ Πλατειμώνος Δημήτριος. Εἰς τὴν Χώραν ἄμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου του ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις. Σημειοῦται ὅτι ὁ Μητροπολίτης Δημ. ἠγαπᾶτο τὸ πολὺ εἰς Κύθηρα ὅπου ὑπῆρξε τοποτηρητὴς τῆς μητροπόλεως Κυθήρων ὅταν ἀπομακρέχει τὴς Μητροπόλεως Γυθείου.

Τὰ μέγιστα ἐνίσχυσε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ ἱερὸν Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Ἑλένης.

— Εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην ὁ ἀξιότιμος κ. Θεόδωρος Στρατηγὸς νὰ γράψῃ περικοπὴν εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἄρθρον του εἰς τὴν 'Εφημερίδα «Κυθηραϊκὴ Δράσις» σχετικῶς μὲ τὰ συντελούμενα ἔργα εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐλέσαν. Ἐπ' αὐτοῦ, ἀφοῦ θερμῶς εὐχαριστήσωμεν τὸν ἀρθογράφον, προσθέτομεν ὅτι τὰ πάντα συντελεῖ ὁ Εὐσεβέστατος Κυθηραϊκὸς Λαὸς ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ τὰς μεγάλας προσπαθείας μας.

— Ἡ κ. Σ. Ἀρώνη (ἀδελφὴ τοῦ μεγάλου Εὐεργέτου τῶν Κυθήρων Στρατῆ Γαλάνη) ὑπέστη ἐπίθεσιν κακοποιοῦ εἰς τὸ ἐν Σίδνεῃ τῆς Αὐστραλίας κατάστημά της. Οὗτος ὁ κακοποιὸς μὲ ἀπειλὴν μαχαίρας τὴν ἐπόιεν ἐτοιμθέτησε εἰς τὸν λαιμόν τῆς κ. Ἀρώνη 70 ἐτῶν, ἀπῆιξε ἀπὸ τὸ συρτάρι τὰς 10 λίρας Αὐστραλίας καὶ διέφυγε.

— Ἀφίχθησαν εἰδικοὶ ἐπόπται τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης οἱ ὁποῖοι θὰ παρακολουθήσουν τὰς ἐργασίας τῶν συνεταιρισμῶν.

— Οἱ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι (μερικοὶ ἐξ αὐτῶν) κατὰ τὰς τελευταίας Κοινοτικὰς ἐκλογὰς παραμένοντες ὅλίγας ἡμέρας σιὸ Νῆσι ἐλειτόυρεσαν συγκοινωνίας ἀπεκλείφθησαν τὰ ἱερὰ μας Προσκυνήματα καὶ τὸ μαγευτικὸ χωρὶὸ Μυλοστάμων, καὶ συναντήσας αὐτοὺς ἄμα τῇ ἐπιστροφῇ των, καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ πρώτην φορὰν ἐπεσκέπτοντο τὸ Νῆσι μας ἐξεφράσθησαν μὲ ἰδιαίτερον ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐπαίνους δι' ὅλα ποὺ ἔχομεν νὰ ἐπιδείξωμεν.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἐστάλησαν παρὰ τοῦ Συλλόγου Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοστοτάμου Κυθήρων εἰς Μυλοπόταμον Κυθήρων ἄπαντα τὰ δωρηθέντα παρὰ θεσσαβῶν Κυθηρίων καὶ μὴ ἀντικείμενα ὑπὲρ τοῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἤτοι, εἰκόνες, βιβλία, διάφορα πανικὰ κλπ. ἄτινα ἐτοποθετήθησαν ἤδη εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ναόν.

— Ἡ κυρία Ἀνθίππη Ἰωάννου Μιλάνου, ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σύλλογον Κοιν. Ἔργων Μυλοστοτάμου Κυθήρων εἰς Μυλοπόταμον Κυθήρων ἀπαντα τὰ δωρηθέντα παρὰ θεσσαβῶν Κυθηρίων καὶ μὴ ἀντικείμενα ὑπὲρ τοῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἤτοι, εἰκόνες, βιβλία, διάφορα πανικὰ κλπ. ἄτινα ἐτοποθετήθησαν ἤδη εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ναόν.

— Ἡ κυρία Ἀνθίππη Ἰωάννου Μιλάνου, ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σύλλογον Κοιν. Ἔργων Μυλοστοτάμου Κυθήρων εἰς Μυλοπόταμον Κυθήρων δραχμὰς πεντακοσίας 500 ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου εἰς μνήμην τοῦ πρὸ ἔτους ἀποβιώσαντος ἀειμνήστου συζύγου της Ἰωάννου, ὅστις ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ρηθέντος Συλλόγου διετέλεσεν ἀνελλιπῶς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου του. Ἡ ὑπέροχος ἀπὸ πάσης πλευρᾶς δράσις τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Μιλάνου, ἡ στοργή του πρὸς τὴν μητέρα μας ΚΥΘΗΡΑ, καὶ ἡ εὐγενής του συμπεριφορὰ καὶ βοήθεια πρὸς πάντα συνανθρώπον του ἄρησαν ἀνάμνησιν βαθεῖας σεβασμοῦ τῆς μνήμης του.

— Ὁ ἐκλεκτὸς κ. Ἀνδρέας Ἐμ. Στρατηγὸς (Ἀνδρεωμέρας) ἐγκαταστημένος εἰς Ἡν. Πολιτείας Ἀμερικῆς ἀπεστειλεν εἰς τὸν Σύλλογον Κοιν. Ἔργων Μυλοστοτάμου Κυθήρων μέσῳ τοῦ ταμίου του κ. Παν. Ε. Πετήρη δραχμὰς ἑξακοσίας 600 ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ διαμόρφωσιν γυμνασιστηρίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μυλοστοτάμου «ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ». Τὸ ποσὸν τοῦ τὸ ἔστειλεν εἰς μνήμην τῆς ἐν Ἀθήναις θανούσης Ζωῆς Στεφάνου Φατσέα, συζύγου τοῦ πρώην Προέδρου τῆς Κυθηραϊκῆς ἀδελφότητος Νέας Ὑόρκης κ. Φατσέα.

Γιὰ τὸ ἀγροτικὸ σπίτι

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Συνεχίζομε ἐκ τοῦ προηγουμένου τὴν διήγησιν χριστιανῆς συνεχγάπιδος. «Κάθε μέρα διαπιστώνω καὶ μιὰ μεταβολὴ στὸν ἐυυιό μου. Καὶ μαζὶ μ' ἐμένα καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι στὸ περιβάλλον μου ἀλλάζουνε. Πράγματι διαν ἐνθουσιοῦσ' σὴ ζωὴ μας ἡ ἀγάπη, τότε μιὰ καινούρια δύναμις ἔρχεται νὰ μᾶς βγάλῃ ἀπὸ τὸν μοτότονο καὶ πλαδαρὸ τρόπο ποὺ περνοῦσαμε πρίν. Ἡ ζωὴ μας περιῶ κάθε ἡμέρα ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς πείρας. Καὶ ἔχει πολλὰ νὰ μᾶς προσφέρῃ ἡ ζωὴ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπόνιας.

*Μεσα σ' ἕνα ἀκόμη δωματιάκι εὐρήκαμε μιὰ ὁλόκληρη οἰκογένεια, ἔλεγεν ἡ συνεργάτις μας. Καὶ ἀφοῦ περιγράφει τὶς συνθῆκες τῆς οἰκονενειακῆς ζωῆς καταλήγει: Δὲν μποροῦσα νὰ φαντασθῶ ποιὲ πῶς ἦταν δυνατὸν ἕνα μικρὸ δωματιάκι τὰ σιεγάζῃ μιὰ τόσο μεγάλη καρδιά. Ἡ καρδιὰ τῆς μητέρας ἔκανε